

Přišla doba dovolených. Každý je prožívá jinak. Proč cestujeme? Za jakým účelem? Objevování nových míst? Hledáme Relax? Nechat se obsloužit v hotelu? Ochladit se ve vodě? Bezstarostně číst a oddávat se lenošení. Je to ideál? Každý pojímá cestování jinak, potřebuje něco jiného.

Jeden ze způsobů cestování jsou poutě po svých, bez použití dopravního prostředku. V žalmech máme oddíl „poutní písně“ určené ke zpěvu během poutě. I ve starém Izraeli byly poutě důležité. Stejně jako dnes. Cesta do Santiaga de Compostella jsou duchovní poutě.

Abraham, Jákob, Mojžíš – všichni putovali. V biblických dobách i předbiblických byla součást života, že muži se musí 1x do roka ukázat v Jeruzalémě před Hospodinem. Evangelisté nám tuto událost přibližují. Také Ježíš šel jako 12letý do chrámu v Jeruzalémě. Jak asi vypadala cesta do Jeruzaléma? Netrvala 1 den. Při cestě zpět teprve 3.den zjistila Marie a Josef, že nemají Ježíše. Jaká byla náplň jejich cesty? Poutní písně se zpívaly i při těchto cestách.

Ve Skutcích je zmíněn jeden poutník vracující se z Jeruzaléma.

Skut 8, 4.-8.+ 26.-30.

Poutník se jmenuje Filip. Potkal etiopského dvořana. Co to bylo za člověka, který se z poutě vracel koňmo? Kdo to byl komorník královny etiopské, podle Luk je představen jako vzdělaný a bohatý člověk, věřící v Hospodina. O společenství a národech vyznávajících Hospodina v té době moc nevíme. Kde se v Etiopii vzala známost o Bohu? Vraťme se o 1tis let zpět do doby krále Šalamouna. Existovala diplomatická setkání, vztahy s okolními zeměmi

1.Král 10kap. – návštěva královny ze Sáby – od verše10. Přijela vyzkoušet Šalamouna v hádankách s doprovodem a mnohými dary. Mluvila s ním o všem, co měla na srdci. Zodpověděl jí všechny otázky. Když viděla jeho moudrost, bohatství a mnohé jídlo, pohotovost služebnictva, zůstala jako bez dechu. Vše, co o něm slyšela, si potvrdila. „Požehnán buď Hospodin, tvůj Bůh...“ . Ovlivnila tato cesta královnu natolik, že po návratu z Jeruzaléma uvěřila a víru v Boha šířila ve své zemi? V Etiopii žila židovská menšina. Nalézají se vykopávky dokazující tuto skutečnost. Tento komorník byl možná Hebrej, věřil v jediného Boha.

Komorník sedí na voze a čte knihu Izajáš. Čtení svitků není až tak jednoduché. Jistě seděl pohodlně. V roce 1947 byly nalezeny svitky v Kumránu. Mezi nimi právě svitel Izajáše. Na jeho okrajích byly poznámky. Poprvé otevřen pro veřejnost byl až letos. Byl 7 metrů vysoký, 40cm široký. Jsou to spojené jednotlivé kousky vyčiněné kůže. Asi to nebyla vůbec levná záležitost. Také napsání trvá dlouho. Je to tedy cenná věc. Jede směrem do Gazy, hlasitě vyslovuje čtený text a v tu chvíli vstupuje do děje učedník Ježíše Krista Filip. Při pronásledování křesťanů a kamenování Štěpána prchá do Samaří a zvěstuje evangelium doprovázené mocný i divy a uzdravování. Nastala radost po Samaří, radost těch lidí, kteří uvěřili v Ježíše. Filip je poslán na pustou cestu. Proč? Takové úspěchy má ve městě. Přesto jde. Jdi vedle vozu a poslouvej... Slyší čtení z Izajáše 53.kapitola. Je pozván do vozu a zvěstuje Ježíše a jeho evangelium. Nevíme kolik km jeli spolu. Určitě byl poutník účasten i chrámových bohoslužeb, ale oslovení Božím duchem přichází až prostřednictvím Filipa a je mnohem silnější, než bohoslužba. Uvěřil a jeho srdce naplnila radost. Hle, voda! Co brání, abych byl pokřtěn? Filip mu řekl, nic tomu nebrání. „Věřím, že Ježíš Kristu je Syn Boží.“ Komorník byl pokřtěn. Jeho příběh se možná uzavírá. Je tomu tak? Jeho návrat je považován za počátek křesťanství a komorník je prvním křesťanem.

Etiopská bible je jedna z nejucelenějších a nejobsáhlejších. Reformace v Evropě ve 13.-14.křest. Etiopii nezasáhlo. Zachovávala si to své. Badatelé předpokládají, že z Etiopie se šířila do celé Afriky.

Co nám příběh říká? Naplňuje nás evangelium radostí, jako Samařana a komorníka? Jsme ochotni slyšet Boží výzvy jako Filip? Pokud chceme a snažíme se přinést naději, co je hlavním poselstvím? Co je nejdůležitější? Filip zvěstoval Ježíše. Také na našich prázdninových cestách bychom měli svým životem, ochotou, přístup šířili Krista. Měla by z nás vyzařovat radost ze známosti Ježíše Krista.

Radujte se vždycky.